

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatio Synoptica De Iudiciis Ad Lib: II. Decretal: Gregorii IX.

Herberstein, Ferdinand von
Tabarelli de Fatis, Donato Vincenzo

Spirens., 1660

7. Quando & à quo tempore appellatio interponi debeat? quo tempore petendi apostoli? quo tempore introducenda & prosequenda appellatio? an Iudex ad quem, appellanti terminum praescribere valeat? ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-11416

rogativam cumulativè cōcurrat per *Trid. Sess. 24. cap. 20. de ref.*: nec communicando aliis jurisdictionem abdicet à se jurisdictionem propriam: quod non est in principe, qui jurisdictionem inferiorum à se se abdicavit *cit. L. Imperatores.* Si par alius pro alio aditus fuerit Judex, siquidem par aut maior error non nocet; cognoscer enim nihilominus is, qui appellari debuit, si minor, nocet ita, ut si interim tempora definita excesserint, sententia duret in suo robore. *L. 1. §. Si quis. ff. de appell.*: Appellandum præterea à Judice, & coram eo, qui sententiam tulit *cap: ut debitus 59. h. t.* quia illi debet innotescere appellatio ad hoc, ut ulterius non procedat: quod si eius copia haberi non possit, fieri quidem poterit appellatio ad Judicem superiorem, sed & Judici & parti intimanda erit ad hoc, ut suspendatur jurisdictio judicis, à quo, ut latè docet *Scaccia de appell. q. 6. n. 31. & seq.*

7. Ordo appellationis hic est: prolatâ sententiâ dies currunt decem, intra quos læsus provocat, curruntq; à die latæ sententiæ, vel scientiæ sive à definitivâ, sive ab in-

ab interlocutoriâ, sive ab alio gravamine
 etiam extrajudiciali appelletur. *authen: ho-*
die. C. de appell: cap. quod ad consultationem.
15. de Sentent. & re judic. siquidem illicò a-
 pud acta sufficiet dixisse **A P P E L L O**: sin
 vel alio die, vel non apud acta, libellus
 appellatiõis judici, à quo appellatur, offe-
 rendus est, quo libello scriptum sit & à
 quo detur, id est, qui appellet, & ad-
 versus quem, & à quâ sententiâ, ut habe-
 tur. *L. 1. §. Libelli. ff. h. tit. nov: 23. capite 1.*
 quamvis hæc expressio non ita videatur
 necessaria, ut si quid istorum omittatur,
 metuenda sit præscriptio. *L. scio. 3. in prin:*
ff. h. tit. ut propterea licet optimum ege-
 rit, exprimens nomen Judicis à quo, ut in-
 telligi possit à quo Judice, & à quâ sen-
 tentiâ appelletur, & an ordine debito, ta-
 men nomen judicis ad quem licet non
 exprimatur, adhuc censetur ad eum pro-
 vocatum, ad quem de jure provocari de-
 bet. *L. Imperatores. ff. h. t.* ita ut huiusmodi
 provocatio generalis etiam de jure Cano-
 nico subsistat, ut habet *Decius cap. 12. num.*
4. h. tit. **O B S E R V A N**: solummodo est
 à definitivâ statim & in continenti appel-
 lari

lari posse vivâ voce ab interlocutoriâ, non nisi porrecto libello appellatorio, ni vim definitivâ habeat. Item à definitivâ, cum jus ipsum permittat appellationem provocari non expressâ causâ: ab interlocutoriâ non nisi expresso in specie gravamine. *L. scio. 3. ff. h. tit. cap. ut debitus. 59. h. tit.* ultra appellationem à definitivâ ex novis actis & probationibus causis justificari posse. *L. eas. §. 1. C. hoc tit.* ab interlocutoriâ non nisi ex antiquis actis, quia ab interlocutoriâ non appellatur, nisi Judex injuriam fecerit appellanti, quæ non potest detegi, nisi ex iisdem actis, coram Judice à quo deductis, non autem de novo deducendis, nisi aliquid de novo veniat in notitiam appellantis. *arg: cap. insinuante. de off. deleg.* aut nisi interlocutoria contineat gravamen irreparabile, ut si. v. gr: Judex pronunciaverit aliquem torquendum, aut aliàs habeat vim definitivâ, denique ut alias differentias definitivâ sententiæ ab interlocutoria omittam, pendentes appellatione ab interlocutoriâ, Judex procedere potest. *cap. non solum. de offic. deleg: à definitiva non potest.*